

Χαρισματική Θεοκρατία

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[Αρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Ζάχαρου, Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Αγγλίας](#)

Ο άγιος Σιλουανός λέει ότι δεν βρήκε ποτέ ένα Γέροντα που να φθάνει στα μέτρα του πατέρα του, ο οποίος είχε τέτοια τρυφερή καρδιά. Ποθούσε έναν πράο Γέροντα, όχι αυστηρό και με χέρι ισχυρό. Ο γέροντας Σωφρόνιος, πριν συναντήσει τον άγιο Σιλουανό, έκλαιγε με καυτά δάκρυα ζητώντας ένα Γέροντα ικανό να καταλάβει την ανάγκη του νου και της καρδιάς του. Ο ίδιος ήταν πολύ απαλός και ποτέ δεν αναγκάστηκε να προσβάλει εκείνους που τον πλησίαζαν, αλλά όποτε παρατηρούσε υπερηφάνεια, δεν έδειχνε επιείκεια.

Πολλοί Γεροντες είναι πράοι και απαλοί, αλλά οι άνθρωποι δεν το καταλαβαίνουν και το θεωρούν αδυναμία. Δεν το υπολογίζουν και προτιμούν άλλους «ισχυρούς» Γεροντες, επειδή δεν έχουν τη διάκριση να δουν τι κρύβεται πίσω από την πραότητα αυτή. Οι πνευματικοί άνθρωποι ποτέ δεν διαφωνούν και δεν αντεπιτίθενται, μόνο ταπεινώνουν τον εαυτό τους. Γυρεύουμε ισχυρούς και αυστηρούς Γέροντες, γιατί είμαστε άνθρωποι που θαυμάζουμε την εξουσία. Αυτή είναι η λογική του κόσμου. Ωστόσο, όλοι ξέρουμε ότι η εξουσία καταστρέφει τον

άνθρωπο. Όταν τους δίνεται εξουσία, οι άνθρωποι φθείρονται. Ο μόνος τρόπος να εκπληρώσουμε διακόνημα μεγάλης ευθύνης είναι να δείξουμε υπόδειγμα ταπεινώσεως.

Το μοναστήρι πρέπει να είναι χαρισματικά θεοκρατικό, όχι μόνο θεοκρατικό. Ο Χριστός ήρθε να μας σώσει όχι με τη βία, αλλά δίνοντάς μας υπόδειγμα: «Καγώ εάν υψωθώ εκ της γης πάντας ελκύσω προς εμαυτόν» (Ιωάν. 12,32). Αν και είμαστε τα άχρηστα πλάσματά Του, ο Κύριος προσπαθεί να βγει νικητής στη μάχη Του δίνοντας υπόδειγμα ταπεινώσεως και αγάπης, ώστε να μην μας επιβάλει, αλλά μόνο να μας ελκύσει. Η τραγωδία του ανθρώπου είναι ότι ο Θεός αυτός δεν μπορεί να αναμιχθεί με ακαθαρσία ή με σκοτάδι. Είναι άγιος και ζει μέσα στο Φως, και εδώ σκοντάφτουμε, γιατί πρέπει να γίνουμε όπως Αυτός σε κάποιο βαθμό αν θέλουμε να ζήσουμε μαζί Του. Ο Χριστός δεν επιβάλλει ποτέ τον Εαυτό Του, αλλά ούτε συμβιβάζει τη φύση Του, που είναι αγιότητα και αλήθεια και φως. «Εν Αυτώ ζωή ην, και η ζωή ην το φως των ανθρώπων» (Ιωάν. 1,4). Εδώ κατακρινόμαστε, γιατί «τις δε κοινωνία φωτί προς σκότος;» (Β' Κορ. 6,14). Γινόμαστε ασυμβίβαστοι με τον Θεό όταν δεν είμαστε άγιοι, όταν δεν είμαστε φωτεινοί. Αν ζούμε στο σκοτάδι και την ακαθαρσία, είμαστε αποξενωμένοι και θα καταδικάσουμε τον εαυτό μας στην αιώνια λήθη, που είναι μία άλλη περιγραφή του άδη.

Αν ο χαρισματικός θεσμός διατηρηθεί σωστά, ο Θεός θα τον υπερασπισθεί. Ο γέροντας Σωφρόνιος μας είπε ότι στον Άγιο Παντελεήμονα ο Θεός υπερασπιζόταν και βοηθούσε τον Ηγούμενο Μισαήλ τόσο πολύ, ώστε δεν ήταν ο Μισαήλ που υπάκουε στον Θεό, αλλά ο Θεός υπάκουε στον Μισαήλ. Όταν έγινε Ηγούμενος, έλαβε το χάρισμα της διορατικότητας και ήταν πολύ ακριβής στη μοναχική του

θεωρία. Αυτός ο θεοκρατικός θεσμός της μοναχικής ζωής είναι τόσο ιερός, που ο Θεός θα τον υπερασπισθεί μέχρι τέλους, υπερασπιζόμενος αυτόν που είναι υπεύθυνος για τη ζωή του σώματος. Γι' αυτό είναι τόσο σοβαρό αν αμαρτάνουμε εναντίον του Ηγούμενου. Πολλές φορές είδα στη ζωή της Εκκλησίας, ότι σε αυτόν τον κόσμο ο Θεός θα υπερασπίζεται πάντα τον Επίσκοπο, τον Ηγούμενο ή τον ιερέα, ακόμη και όταν δεν είναι άσπιλοι. Αυτό δεν σημαίνει ότι σώζονται· η πραγματική τους κρίση θα έρθει αργότερα. Σε αυτήν τη ζωή όμως, ο Θεός θα τους υπερασπισθεί για χάρη της Εκκλησίας, διότι τόσο ποθεί να διατηρήσει το Σώμα αυτό. Οτιδήποτε κάνει ο Ηγούμενος ή ένας απλός μοναχός για να συντηρήσει το σώμα συμβάλλοντας στο έργο του μοναστηριού έχει τόσο μεγάλη αξία και ανταμοιβή, επειδή ο Θεός θέλει να διατηρήσει και να υπερασπισθεί τον θεσμό αυτό, το μέρος όπου το άγιο Όνομά Του λατρεύεται αληθινά. Στον κόσμο αυτό ο Θεός μπορεί να μας υπερασπισθεί εμάς τους ιερείς, αλλά δεν σημαίνει ότι θα πάρουμε αμνηστία στον μέλλοντα αιώνα.

Ερώτηση: Τι θα μπορούσε να αυξήσει την ευδοκία του Θεού να μας υπερασπισθεί;

Αρχιμ. Ζαχαρίας: Προς το τέλος της ζωής του, ο γέροντας Σωφρόνιος φρόντιζε πολύ να μας ενθαρρύνει να κάνουμε τα πάντα για να διατηρήσουμε την ενότητα του μοναστηριού και τον σύνδεσμο της φιλαδελφίας. Και έχει νόημα αυτό: ακόμη και ο απόστολος Παύλος λέει ότι γινόμαστε πλούσιοι εις σωτηρίαν όταν είμαστε μέσα στην ενότητα αυτή του σώματος, και ότι δεν μπορούμε να γνωρίζουμε «τι το πλάτος, και το μήκος, και το βάθος και το ύψος... της αγάπης του Χριστού», παρά μόνο μαζί με το σώμα, «συν πάσι τοις αγίοις» (Εφεσ. 3,18). «Πάντες οι άγιοι» είναι οι άνθρωποι του Θεού σε αυτό το μέρος, οι αδελφοί μας. Με το να φυλάσσουμε την ενότητα της αδελφότητας, κάνοντας τα πάντα για να αποφύγουμε τα σκάνδαλα και τις έριδες, διασφαλίζουμε τη δυνατότητα να γνωρίζουμε την πληρότητα της αγάπης του Χριστού με όλους τους αγίους, δηλαδή, με όλους τους εκλεκτούς του Θεού σε αυτό το μέρος και όλους τους αγίους που συνοδεύουν τον Χριστό, ο Οποίος έρχεται ανάμεσά μας όταν μαζευόμαστε στο Όνομά Του.

Ερώτηση: Είναι η υπακοή που μας ενώνει με το σώμα;

Αρχιμ. Ζαχαρίας: Η υπακοή και η φιλαδελφία. Δεν πρέπει να είμαστε απότομοι ο ένας με τον άλλον. Δεν χρειάζεται να είμαστε συναισθηματικοί, ευχάριστοι και «ωραίοι», πρέπει μόνο να είμαστε ταπεινοί, ειλικρινείς, και να έχουμε αληθινή αγάπη. Κάτι άλλο που βοηθάει είναι να προσευχόμαστε ο ένας για τον άλλο. Ο Ηγούμενος είναι κατ' εξοχήν το κέντρο της ζωής του μοναστηριού γιατί του δόθηκε εξουσία από την Εκκλησία και με την εκλογή της αδελφότητας. Είναι υπεύθυνος για τη ζωή όλων και όλοι αναφερόμαστε σε αυτόν για να κρατούμε ενότητα. Ωστόσο, και ο καθένας από εμάς είναι ένα κέντρο ενότητας με μυστικό

τρόπο, δηλαδή, εν Αγίω Πνεύματι, αν όλοι οι αδελφοί βρίσκονται στην καρδιά μας. Ο καθένας μας συμβάλλει στην ενότητα της αδελφότητας αν προσεύχεται για όλους τους άλλους κατά όνομα και τελεί τα διακονήματά του με καλή συνείδηση.

Ερώτηση: Γιατί είναι τόσο σημαντικό να κάνουμε τα πάντα με ευλογία;

Αρχιμ. Ζαχαρίας: Στο μοναστήρι όλα πρέπει να γίνονται στο Όνομα του Θεού, δηλαδή σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, και το πρόσωπο που εκφράζει το θέλημα του Θεού για τη ζωή γενικώς είναι ο Ηγούμενος. Πάντα ζητάμε την ευλογία του και του αναφέρουμε τα πάντα, γιατί θέλουμε να είμαστε σύμφωνοι με την ευδοκία αυτή του Θεού.

<https://bit.ly/32NyKMW>